

کرونا از تو سپاس گزارم!!

سمیرا خالویی، آموزگار پایه سوم دبستان دخترانه دوره دوم، ناحیه ۲

کرونا از تو سپاس گزارم! نه به خاطر درد و رنجی که به عزیزان مان وارد کردی بلکه به خاطر تحولی که در اندیشه، رفتار و عملکرد من در حیطه کاری‌ام ایجاد کردی.

همیشه به دنبال فرصتی برای تحول و اجرای ایده‌های خلاقانه و نو بودم. شاید کم‌کاری از خودم بود که به جای خلق فرصت، منتظر فراهم شدن آن بودم و شاید هم ترس از پذیرفته نشدن از جانب دیگران مانع من می‌شد؛ با این که بارها نام «یادگیری معکوس» و «آموزش مجازی» را شنیده بودم، اطلاعاتی نیز در این رابطه داشتم اما هرگز آن را به مرحله اجرا نرسانده بودم. اما سال تحصیلی ۹۹_۱۳۹۸ به واسطه شیوع ویروس کرونا، پر فراز و نشیب و متفاوت گذشت! هرچند سخت و دشوار. اما سالی بود که این فرصت را برایم فراهم کرد و تجربه‌های ارزشمند و مسیری نو پیش روی من قرار داد. زمانی که تعطیلی مدارس اعلام شد همه سردرگم بودیم و ترس و دلهره نسبت به آن چه پیش‌رو داریم در وجودمان شکل گرفته بود. تلاش برای ادامه راه با قدرت و توان سابق ولی با شرایط متفاوت، تازه و بدون آمادگی قبلی برای من سخت و دشوار بود، اما به لطف خدای مهربان بعد از گذشتن مدتی توانستم با موقعیت پیش آمده مانوس شده و راه درست را برای ادامه مسیر آموزش دانش آموزانم پیدا کنم.

کلاس مجازی من ...

بی شک پذیرفتن شرایط جدید برای دانش آموزان و والدین نیز آسان نبود اما چاره‌ای جز پذیرش و همراهی نیز وجود نداشت. گروه کلاسی مادر فضای مجازی تبدیل به یک کلاس تمام‌عیار شد و تدریس، تمرین، تکلیف، پرسش و پاسخ، بحث و گفت‌وگو، کلاس مهارت‌ها و فعالیت قصه‌گویی نیز در کلاس مجازی ادامه یافت. تدریس‌ها در قالب ویدیو و اغلب با برنامه «کم‌تازیا» (Camtasia) و ارزش‌یابی‌های شفاهی با ارسال پیام صوتی، تماس تصویری گروهی و فردی، کنفرانس و... انجام شد و ارزش‌یابی‌های کتبی با ارسال سوال و جواب و در برخی موارد با آزمون آنلاین انجام شد و تکالیف تمرینی، تکوینی و پژوهشی هم‌چنان ادامه یافت. طرح قصه‌گویی شبانه که در ادامه فعالیت قصه‌گویی کلاسی بود با ارسال پیام صوتی از جانب قصه‌گو محدود شد اما هنوز هم میل به یادگیری و آموزش جریان داشت و ارتباط عاطفی و صمیمانه ما هر چند از راه دور و محدود به پیام صوتی و تصویری، اما به قوت قبل باقی بود.

در آن شرایط همه در تکاپو برای تولید محتوا و خلق آثاری برای دانش آموزان خود بودند و بعضی در فضای مجازی کارهای خود را با دیگر هم‌کاران به اشتراک می‌گذاشتند. در آن فرصت محدود قطعا تولید محتوا در تمام دروس و زمینه‌ها دشوار و ناممکن بود لذا گاهی با جست‌وجو و بررسی از محتوای تولید شده توسط سایر هم‌کاران استفاده می‌کردم. اما انگیزه و میل برای خلق و تولید محتوای آموزشی هر روز در من برافروخته‌تر می‌شد و چون همیشه منتظر فرصتی برای انجام این کار بودم، تصمیم گرفتم علی‌رغم وجود فیلم‌های آموزشی بسیار در فضای مجازی، محتوای آموزشی خود و دانش آموزانم را تولید کنم. برای حفظ رابطه و تعامل لازم است بچه‌ها آموزش‌ها را از زبان معلم خود ببینند و بشنوند تا به پشتوانه ارتباطی که باهم دارند،

